

پس از چهل سال

نگاهی نوبه زمینه های صلح امام حسین علیه السلام
در چهل سالگی حکومت اسلام پس از پیغمبر علیه السلام

نگارنده: حمید سبحانی صدر

واژه‌پرداز اندیشه

عنوان کتاب: پس از چهل سال

تألیف: حمید سبحانی صدر

پیرستار عاطفه عبدی خان

تشریفات: واژه‌پرداز اندیشه

مدیر هنر: اساماعیل سلطانی

صفحه‌آرایی: محمد عباسی زاده

ISBN: 978-622-95271-3-9

سرشناسه: سبحانی صدر حمید، ۱۳۶۲ -

عنوان و نام پدیدآور: پس از چهل سال. نگاه نو به زمینه‌های

صلح امام حسن (علیه السلام) در چهل سالگی حکومت اسلامی پیامبر (صلی الله علیه و آله)

نگارنده: حمید سبحانی صدر

مشخصات نشر: قم: واژه پرداز اندیشه، ۱۳۹۷.

مشخصات ظاهری: ۱۲۸ ص.؛ ۱۴ × ۲۱ سم.

شابک: 978-622-95271-3-9

وضعیت فهرست نویسی: فیاپا

عنوان دیگر: نگاهی نو به زمینه‌های صلح امام حسن (علیه السلام)

در چهل سالگی حکومت اسلامی پیامبر (صلی الله علیه و آله).

موضوع: حسن بن علی (علیه السلام)، امام دوم، ۳ - ۵۰ هـ - صلح با معاویه

موضوع: Hasan ibn Ali, Imam II, ۶۲۴ - ۶۷۰ - Peace with Mo'aviyah

Mo'aviyah

رده بندی کنگره: BP۴۰: ۵ پ ۲ / ۱۳۹۷

رده بندی دیویی: ۹۵۲/۲۹۷

شماره کتابشناسی ملی: ۵۵۷۰۰۴۴

۶ پیش درآمد

۷ فصل اول ** چهل سالگی حکومت اسلامی پیامبر ﷺ

۳۱ فصل دوم ** ناد با جبهه شیطان

۵۵ فصل سوم ** از روش مردم در خانه صلح

۷۳ فصل چهارم ** حاکمیت شیطان بزرگ

۹۳ فصل پنجم ** آزمونی برای یاران انقلابی

۱۲۱ سخن آخر

● پیش درآمد

تردید نیست که پذیرش صلح از سوی حضرت امام حسن (علیه السلام)، اقدامی هوشمندانه و برخاسته از خرد سیاسی آن ولی الله بوده است. اما سخن اینجا است که چه اتفاقی افتاد تا حجت خدا (علیه السلام) که وظیفه دارد جامعه را از ولایت طاغوت دور سازد، با حسن گری چون معاویه از در صلح درآمده و حکومت را به او واگذار می نماید؟

آن حضرت (علیه السلام) بارها و بارها به اطرافیان خود فرموده است که در این پذیرش صلح از ناحیه ایشان آن بود که جان شیعیان و یاران را به دست خویش حفظ نمایند: «و ما اردتُ فیما فعلتُ إلا حَقْنَ الدِّمَاءِ»^۱؛ «در این صلح هدفی جز جلوگیری از ریخته شدن خون ها نداشتم»؛ «فصالحْتُ بقیّاً علی شیعَتنا خاصّةً مِنْ الْقَتْلِ»^۲؛ «من جهت حفظ شیعیانمان از قتل، صلح کردم».

۱. «وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاً أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...» (و در حقیقت، در میان هر امتی فرستاده ای برانگیختیم تا خدا را بپرستید و از طاغوت بپرهیزید. نحل، ۳۶)

۲. انساب الأشراف، ترجمة الامام الحسن (علیه السلام)، ص ۵۳.

۳. الأخبار الطوال، ص ۲۲۰.

تردیدی در اهمیت و شکوه این «نرمش قهرمانانه تاریخ»^۴ نیست، اما سؤال اینجاست که چه عواملی دست به دست هم داد تا ولی جامعه اسلامی مجبور شد چنین نرمش قهرمانانه‌ای را رقم زند؟ مگر نه آن است، آنگاه که امام حسن مجتبی (علیه السلام) معاویه را به تبعیت و اطاعت از خویش یعنی خلیفه مسلمین فراخواند و آن طغیان‌گر خبیث از پذیرش خلافت ایشان سرباز زده و به تجهیز سپاه شام پرداخت، آن حضرت (علیه السلام) نیز با عزمی جدی یارانش را برای جهاد با معاویه آماده ساخت و لشکری دوازده هزار نفری را پیشاپیش به سوی مرزهای شام فرستاد و خود با تلاش بسیار به آماده‌سازی سایر مردم در کوفه و مدائن مشغول شد؟ اگر ایشان عزمی جدی بر مقابله نظامی با طاغوت داشتند پس به شد که در نهایت از این رویارویی مسلحانه صرف‌نظر کرده با پذیرش صلح، از حکومتی که تنها او شایسته آن بود، کناره‌گیری نمودند.

تصور کنید، جمعی از بزرگان شیعۀ که سابقه انقلابی‌گری و چندین سال جهاد در رکاب امیرالمؤمنین (علیه السلام) را داشتند و تنها به این می‌اندیشیدند که در رکاب امام مجتبی (علیه السلام)، با استمرار حکومت عادلانه علوی (علیه السلام) به محو کامل سلطت طاغوت اموی دست زنند، اکنون باید با پذیرش صلح، از آرمان بلند خود شصت سال برداشته و بی‌آنکه خونی بریزد، از صحنه سیاسی خارج شده و زینت مسند شاهد حکمرانی طاغوت بر سرتاسر عالم اسلام گردند. این بهمان چنان شکننده و جان‌کاه بود که چنان‌که خواهد آمد، حتی پس از گذشت چند سال از وقوع صلح نیز همچنان به قوت خویش باقی بود و عده‌ای از یاران انقلابی امام (علیه السلام) همچنان به چشم تردید به آن و به اقدام ایشان (علیه السلام) در پذیرش صلح می‌نگریستند.

۴. اشاره به کتاب پرشکوه‌ترین نرمش قهرمانانه تاریخ، اثر شیخ راضی آل یاسین، با ترجمه آیه‌الله العظمی سید علی خامنه‌ای.